

Nikola Tesla o své expedici na Zemi

Snad žádný vědec po sobě nezanechal tolik záhad a hádanek jako Nikola Tesla. Co tento „vládce blesků“ skutečně dokázal: přenášet elektřinu bez drátů, získávat elektřinu z ničeho, otevírat portály do paralelních světů a na jiné planety? Komunikoval pomocí svých přístrojů s mimozemšťany, oživoval svými paprsky mrtvé buňky nebo vytvářel „paprsky smrti“ a další superzbraně schopné zničit Zeměkouli?

Byl viníkem tunguzského výbuchu? Jaké Teslovy vynálezy tajné služby utajily a které on sám zničil? Záhadnou se stala i vědcova smrt. Jeho ideje stály na pomezí mystiky a vědy a otevíraly fantastický svět budoucnosti.

Informace, které by se dnes rády představili, pocházejí od samotného Tesly, a to z vědomého snění. A sám vědec odpověděl na mnohé z výše položených otázek.

To, že mnozí budou tento příběh považovat za fantazii, pohádku nebo blud, není možné vyloučit. Skeptici byli vždycky. Každému, co jeho jest. Mnozí považovali samotného Teslu za kouzelníka, iluzionistu a šarlatána, přestože na vlastní oči demonstroval možnosti svých vynálezů.

...Kdesi v dálce se ozvalo dunivé hřmění a začalo sílit. Vpředu se oslnivě zablesklo. Jako obrovský strom se blesk rozvětvil a opět se ozvalo ohlušující zahřmění. Blesky byly všude. Jejich svíjející se těla tu a tam vytrhávala ze tmy strmé útesy hlubokého údolí. Kdesi na dně rokle se unisono třpytila klikatá stuha řeky.

Najednou rachot přešel v silnější třesk, a blesky se propletly do kruhu. Pulzoval bílými a modrými záblesky a rozšiřoval se stále víc, až se jeho středem stala podivná krajina se dvěma měsíčními srpky na obloze.

Modrá záře se rozzářila a zdálo se, že proudí kolem dokola. A pak zůstala vzadu spolu s kruhem blesků, který teď zářil na podivně fialově zelené obloze. Uvnitř kruhu zůstala bouřková noc, kaňon a řeka. Ještě okamžik a kruh se zhroutil a zůstal po něm jen záblesk.

Byl tu den. Ale ani to nejjasnější modré slunce nedokázalo rozsvítit bledé srpky dvou měsíců, které podivně visely nad fialovým lesem a olejnatými vlnami příboje.

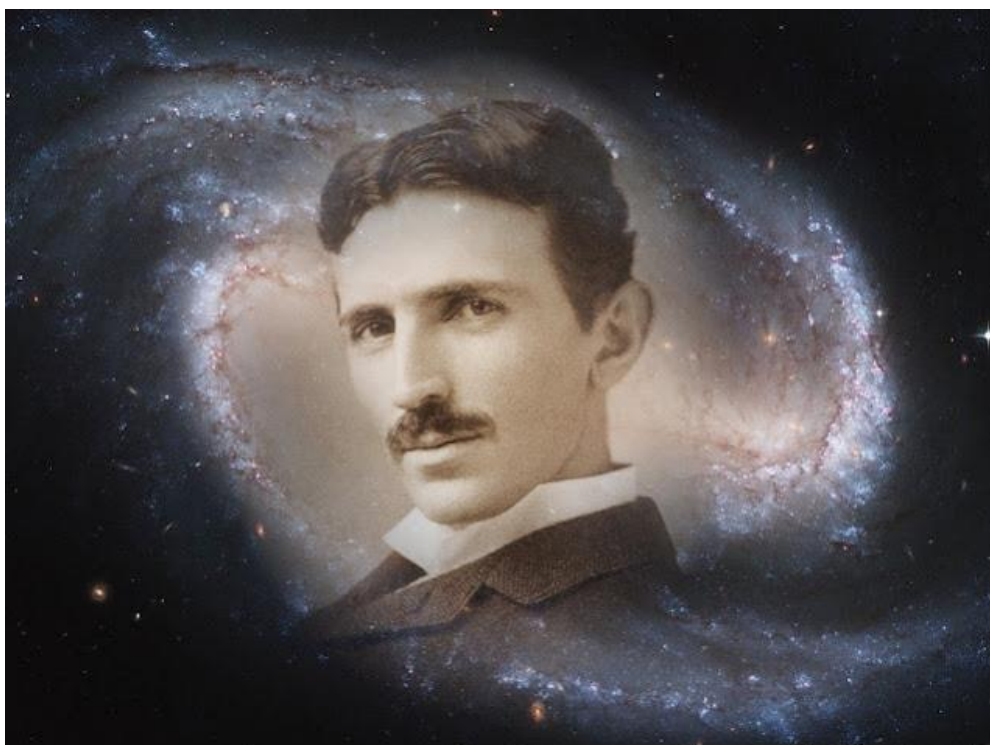
Najednou elektrický třesk opět zesílil a jakási neznámá síla mě nesla pulzujícím světelným tunelem, skrze jehož „stěny“ bylo vidět fialové lesy a bíločerné skály podivné „Země“. Za horami se otevřel pohled na údolí, po němž byly rozesety... bílé koule a třpytivé pyramidy.

Uprostřed jedné sférické stavby z obrovských bílých šestiúhelníků byl otevřený poklop. Právě tady vedl podivný světelný tunel.

Když jsem propadla tím poklopem, ocitla jsem se na kruhové platformě v nějakém měkkém oblaku. Poklop se zavřel. Místnost byla světlá a prostorná a plná nějaké neznámé techniky. Před polostěnou zakřivené obrazovky seděl muž v dlouhém oděvu. Otočil se i se svou židlí a něco řekl v jakémsi zpěvavém jazyce dvěma ženám v dlouhých splývavých oděvech, které k němu přistoupily ze strany. Zvedly nějaké předměty a odnesly je na protější stranu, kde se ve stěně otevřel průchod.

Ten člověk vstal a začal se ke mně přibližovat. Zastavil se, a také pod ním se objevil měkký obláček, na který se posadil jako na pohovku. Řekl několik slov, ale nerozuměla jsem mu, i když mi jeho řeč něčím připomínala ruštinu. Když jsem si pozorně prohlédla jeho oči a tmavé vlasy, začala jsem si vzpomínat: někde jsem viděla jeho obraz, možná na portrétu...

Nikola Tesla, najednou problesklo někde ve vědomí, ten samotný slavný vědec a vynálezce, který ovládal blesky.

Jakmile tato myšlenka probleskla, usmál se a pokýval hlavou.

Pak ale zavřel oči a znehybněl. Když je otevřel, jeho pohled byl pronikajícím skrz a promluvil, aniž by pohnul rty, a teď už bylo všechno jasné.

„Ano, jsem ten vědec, Nikola Tesla, o kterém jsi slyšela. Žiji zde na této planetě, kde místo Slunce svítí Polárka, jak se jí říká na Zemi.

„Je to dlouhý příběh,“ pokračoval Tesla, jakoby předvídal mou otázku.

„Kdysi dávno, podle pozemských měřítek, jsem měl možnost pobývat na Zemi mezi těmi, kdo stavěli velkou pyramidu zvanou hora Kailás. V té inkarnaci jsem se narodil na planetě Faeton a se speciální expedicí jsem přišel na Zemi, abychom si ji osvojili a zkultivovali na ní přirozené portály do jiných světů. Pyramidy, včetně

Kailásu, které jsme stavěli, a potom v jejich stavbě pokračovali naši bratři ze soustavy Siria a odtud ze soustavy Polární hvězdy, jsou řízenými portály do jiných světů a komunikačními anténami. Organizují přirozené portály a umožňují nastavit potřebné souřadnice časů a prostorů.

Pak jsem dlouho nebyl na Zemi, ale pobýval jsem v jiných světech. Zvláště mě přitahovala tato planeta poblíž Polárky. Zdejší rasa věnovala mnoho sil civilizaci Země.

Když do galaxie Mléčné dráhy vtrhli zástupci z říše temné materie, začaly s nimi války. ‚Temným‘ se však podařilo proniknout do systému Slunce a opevnit se na Zemi. Faeton tenkrát, bohužel, zcela zanikl.

Želbohu, představitelům civilizace bloudícího vesmírného objektu Nibiru - rase Nifilim nebo Anunnaki se pod rouškou těchto válek podařilo lstivě obsadit blízkozemní prostor, umístit své základny na Marsu a planetě Gloria, která obíhá kolem Země, ale je od Země přímo za Sluncem. Podařilo se jim také částečně ovládnout Kailás a další portálové vstupy. Do paralelních světů nepronikli jen díky úsilí světlého svazu civilizací, k němuž patří i naše civilizace u Polární hvězdy.

Podařilo se jim však zničit mnohá zařízení nám potřebná ke komunikaci s různými světy a podmanit si pozemšťany, naše bratry.

Samozřejmě, máme v plánu obnovit vše, co bylo kdysi vybudováno, a navázat spojení mezi Zemí a vesmírným společenstvím. K tomu je však nezbytné ji osvobodit ze zajetí Anunnaki, a také osvobodit vědomí lidí.

Pocítil jsem na sobě veškerou bezmoc a ztrátu přístupu ke znalostem, které mám, když jsem byl v lidském těle, když jsem se inkarnoval pod jménem Nikola Tesla. Anunnaki svými experimenty změnili genetickou strukturu lidí a odstranili geny paměti minulých inkarnací, a tímto způsobem tak zablokovali přístup ke znalostem, které měli v minulosti.

Rozhodl jsem se přijít na Zemi, abych vyřešil několik úkolů, z nichž jedním bylo zvýšit frekvenci éterických vibrací planety Země, a tím rozhybat zmenšující se části DNA, a také pomoci lidem přejít na univerzální kosmické technologie, a tím se začít vymaňovat ze sevření Anunnaki.

Ale když jsem se inkarnoval do těla Nikoly, zapomněl jsem na všechno, kvůli čemu jsem sem přišel. A jen intuitivně a velmi pomalu jsem se začal přibližovat ke svým úkolům, překonávaje dobu dětství a znovu poznávaje elementární věci, jako by ony byly objevem.

Po vtělení do pozemského těla jsem také úplně zapomněl na nebezpečí ze strany civilizace Anunnaki a jejích lidských agentů z tajných společností a lóží. Tvrdě jsem jim musel čelit v roce 1895, kdy se takovým agentem ukázal být můj bývalý zaměstnavatel a tehdejší soupeř Thomas Edison. Bohužel, ukázalo se, že je to strašný závistivec, a tak ho agenti Anunnaki prostřednictvím Teosofické společnosti rychle naverbovali. Jeho lidé mě neustále špehovali, snažili se ukrást mé plány, mé poznámky. Tento plagiátor se ve své nevyhlášené válce proti mně neštítel

ničeho. Veřejně zabíjel zvířata elektrickým proudem na veřejnosti, čímž ukazoval údajné nebezpečí a hrůzy mé práce a vynálezů. Nakonec po těchto zvěrstvech dostal zakázku a navrhl elektrické křeslo pro popravy. Na jaře 1895 zorganizoval vypálení mé laboratoře v New Yorku.

Dobře si uvědomoval, že jeden požár nebude stačit k úplnému odstranění mě jako konkurenta, a tak pověřil žháře, aby shromáždili co nejvíce dokumentů a laboratorních záznamů. Ale pologramotní bandité vyhrabali z krabic zcela zanedbatelné hospodářské a účetní papíry, nikdy se nedostali do malé pracovny ve třetím patře, navíc jsem spoustu věcí prostě nepsal, ale ukládal do paměti.

Avšak teprve poté, co jsem přežil požár laboratoře, jsem si konečně vzpomněl na to, co jsem věděl ještě před svým narozením o nebezpečí agentů Anunnaki a tajných lóžích iluminátů, neveřejně vládnoucích světu. Kupodivu, právě tehdy jsem si začal vzpomínat na mnohé věci a poprvé jsem byl schopen vidět vize strojů a zařízení, které jsem chtěl na Zemi postavit. Tehdy jsem si také vzpomněl na svůj hlavní úkol, kvůli kterému jsem přišel na pozemský svět.

Nejdůležitějším úkolem, který jsem si před svým narozením stanovil, bylo buď se pokusit oživit prastaré mechanismy planety a s jejich pomocí přenést Zemi do vyšší dimenze, nebo vytvořit nové a už s jejich pomocí zvýšit vibrační úroveň planety, a vymanit ji tak ze sevření Anunnaki. Zvyšování vibrační úrovně planety by nemohla přežít podzemní laboratoř Anunnaki, kde kdysi stvořili Adama a Evu a svůj vyvolený národ. Právě v této laboratoři kdysi genetickým inženýrstvím uřezali DNA člověka, čímž mu uzavřeli přístup k vědění a odsoudili ho ke krátkému absurdnímu životu v bezvědomí a honbě za chvilkovým potěšením a materiálním obohacením. Až by se vibrace planety zvýšily, tato laboratoř by se v novém prostoru jednoduše dematerializovala spolu se všemi svými „vědci“, kteří mají velmi nízké vibrace éteru, stejně jako všichni Anunnaki a další představitelé temného světa, kteří na Zemi přišli z oblastí temné hmoty, jež mají astronomové Země ve vaší době již možnost pozorovat.

Zvýšení vibrací planety by znamenalo její očištění a začátek nového života lidí společně se světly kosmickým společenstvím. Všechny temné ztělesněné i neztělesněné entity by jednoduše zmizely z roviny Země, jelikož mají nízké vibrace éteru, a proto jsou ve světech vyšších vibrací neviditelné a nehmatatelné. Zůstávají ve světě nižších vibrací v nízkém paralelním světě.

Je tedy zcela reálné zvýšením svých vibrací zmizet z pozemské roviny, která má nyní spíše nízké vibrace, a ocitnout se ve stejné Šambale čtvrté dimenze vibrací éteru. Neviditelní pro pozemskou rovinu jsou také démoni, kteří mají příliš nízké vibrace. Pozemská rovina je však vůči nim stále zranitelná, jelikož má dostatečně nízké vibrace éteru.

Před invazí temných civilizací, v době, kdy se na Zemi ještě stavěly pyramidy i samotný Kailás, měla Země vysoké vibrace éteru, ale bombardování Země meteority a asteroidy o velmi nízkých frekvencích ze zóny temné materie vedlo k prudkému snížení vibrací éteru planety Země. To dalo příležitost přijít k ní a do

blízkozemských oblastí představitelům temných civilizací - temným reptoidům, kteří se stali démony, a Anunnaki.

Dávný systém komunikace s vyššími světy a systém portálů vytvořený pomocí pyramid a dalších staveb se rozpadl. Obnovit jej může jen několik stanic mimozemských expedic. Mimochodem, podařilo se jim to po mé neúspěšné expedici. Tak nazývám svoji inkarnaci na Zemi v těle Nikoly Tesly. Vždyť se mi nikdy nepodařilo vytvořit systém, který by nahradil starověkou obdobu pyramid. Měl jsem v úmyslu vytvořit jej pomocí elektromagnetických transformátorových věží - vysílačů.

Po požáru zorganizovaného Edisonem se mi podařilo postavit malou obdobu takové věže v Colorado Springs. Tam poprvé jsem s její pomocí vyřízl portál sem k Polární hvězdě. Byl to okamžik. Ale krajiny této oblasti bylo možné vidět ze Země. Bylo to také první místo, kde jsem vyrobil přístroj pro komunikaci s mimozemskými civilizacemi a přijal první zprávu z naší základny na Marsu, a potom i odsud.

Nikdy jsem nikomu neprozradil pravý účel věžových laboratoří. Vždyť by to přerušilo všechny mé experimenty najednou. A rozhodně bych nedostal žádné prostředky na stavbu první věže mého plánovaného systému.

První věž byla postavena na Long Islandu v New Yorku. Jedná se o Wardencllyffe Tower, jak ji znáte. Peníze na její stavbu paradoxně poskytl jeden z hlavních spoluvládců Země z tajných lóží ovládaných přímo Anunnaki. Byl to John Morgan. Za jeho peníze se mimochodem podařilo mnohé. Skrýváje hlavní účel svých laboratoří, musel jsem popsat vedlejší přínosy zařízení. Jmenovitě získávání levné elektřiny a její přenos bez drahých drátů na jakoukoli vzdálenost. To byla maličkost pro několik věží mého návrhu. Peníze však byly dány jen na jednu. Když byla postavena, stalo se něco nečekaného. Přijal jsem signál z naší stanice, která se nacházela na Sibiři v oblasti Podkamenné Tungusky.

Na základnu se už už chystal útok ze strany temné civilizace Zetas, jejíž základny se tehdy nacházely na Měsíci. Tito Zetas byly zcela podřízeny těm samým Annunaki. Ti zřejmě vypočítali základnu vyslanců Polární hvězdy ze souhvězdí Malé medvědice a nasadili na ni Zety. Jako vždy vedou války cizími rukama, což s úspěchem učí jejich vyvolené pozemšťany (viz téma: Proč spadl tunguský meteorit?).

Lod' Zetů se už přibližovala k základně mírumilovných osadníků, kteří mimochodem před několika lety v oblasti zachraňovali tajgu před následky obrovských požárů. Na palubě lodi Zetů byla strašlivá paprsková zbraň.

Rozhodl jsem se poslat z věže elektrickou kouli a pomocí ní zasáhnout lod' Zetů při přiblížení k Zemi. Bezdrátový přenos elektřiny může provádět planeta sama. Ano, právě pevné těleso planety a její elektromagnetické pole – to je nejmocnější vysílač, a je přírodního původu.

Planeta Země by se přeměnila v jednotný, homogenní systém, který by mohl být řízen prostřednictvím telefonních příkazů určených ke spuštění určitých oscilátorů, produkujících a vysílajících elektromagnetické vlny různých frekvencí. Podobný elektromagnetický systém oscilátorů měl být doplněn systémem pro mechanickou rezonanci se Zemí, sestávající z tunelu procházejícího pod laboratoří a naplněného vodou a olejem, a hydraulických čerpadel, také sloužících jako oscilátory. Synchronizovanými akcemi, na základě přesných matematických výpočtů by oba systémy mohly současně zahájit vibrace spolu s řídkou stratosférou, ionosférou a atmosférou, stejně jako s kapalnými a pevnými strukturami planety.

Ale v té době jsem měl jen jednu věž a zbývalo jen velmi málo času. Generátor se mi podařilo spustit až na pátý pokus. Vinutí hořelo celou dobu. Ukázalo se, že je nekvalitní. Zároveň s touto činností se mi podařilo navázat kontakt se základnou na Sibiři a závčas je varovat.

Když se konečně podařilo nastartovat generátor, loď Zetů zatuhla na místě a přestala klesat. Byla mimo dosah mé instalace. Ale tu stalo se něco, co jsem nečekal. Zetas nepoužily paprsek smrti. Zřejmě využili situace. V této době se poblíž oběžné dráhy Země objevila malá kometa. Loď Zetů ji přitáhla svým magnetickým systémem a přesměrovala k Zemi. Kometa se nesla strašnou rychlostí. Celá moje příprava byla marná. Ale na poslední chvíli jsem se rozhodl nasměrovat elektrickou bombu na kometu řítící se k Zemi. Vždyť kdyby dosáhla povrchu, zahynula by nejen ta základna, ale došlo by i k mocnému zemětřesení s probuzením velkého množství sopek, s posuny kontinentů a mnohého jiného, jež jsem tehdy vůbec nedokázal předpokládat.

Můj stroj fungoval. Elektrický projektil vyrazil velkou rychlostí směrem ke kometě. Obloha se rozzářila. Výsledek jsem tehdy neviděl. Uviděl jsem ho později, když jsem se zavřel v meditační místnosti. Kometa byla zničena v minimální vzdálenosti od povrchu Země. Ozvala se silná exploze, která rozmetala tisíce stromů. Osadníkům ze základny se podařilo včas dostat na oběžnou dráhu. V té době jsem udělal několik zápisů, ale označil jsem je jako „Sibiřský experiment“. Popsal jsem tam cestu výboje a jeho účinky na atmosféru, ale nepsal jsem o základně ani o Anunnaki se Zetas. Byla to záhada pro lidstvo, neschopné přijmout a pochopit existenci jiných světů. Nemělo cenu o tom psát...

Škoda, můj generátor tenkrát definitivně shořel. Shořelo i další vybavení. Nové peníze byly v nedohlednu, vždyť jsem musel nejprve přinést výsledek s jednou věží, než by Morgan dál investoval do projektu.

Druhý den ráno jsem si uvědomil, že moje situace je ještě horší, než jsem předpokládal. Exploze komety ozářila oblohu nad celou severní polokoulí a způsobila velký humbuk. Vzápětí přišla zpráva od Morgana, že projekt navždy uzavírá a nebude dávat už žádné peníze. Nemohl vědět, že explozi nad Sibiří vyvolala elektrická koule zrozená mojí instalací, ale zdá se, že mé experimenty byly Anunnaki známy díky této velkolepé události. A přes své kanály předali jimi

vybrané tajné finanční vládě příkaz k ukončení mé činnosti. Udělat to bylo snadné. Prostě vás připraví o peníze.

Musel jsem opustit laboratoř se spáleným zařízením. Nezbyly peníze. Jen dluhy.

Ale přesto výsledky byly. A bylo jich hodně. Během svého působení ve Wardencliffu se mi podařilo sestavit zařízení pro komunikaci s těmi, kteří se odhmotnili, nebo prostě zemřeli, ale ještě se neinkarovali. Bylo to zařízení podobné vašemu mobilnímu telefonu, jen větších rozměrů. Vysokofrekvenční pole rezonančního transformátoru umožnilo dokonce vidět duši. Seance spojení probíhaly výborně. A brzy jsem začal ladit přístroj nejen na svět právě zemřelých. Vždyť po smrti se dostáváme do různých světů, které odpovídají našim vibračním éteru. Podařilo se tak navázat spojení s různými paralelními světy Země. Světy, kam se na čas ubírají mezi inkarnacemi, a jiné světy, kde žijí jiní, jež nejsou inkarnováni v tomto pro vás viditelném světě.

Fyzický viditelný svět je jen jedním z milionů světů, které se odvíjejí ze substance éteru, kterou nyní nazýváte fyzickým vakuem, což toto pojetí trochu zkresluje. Vakuum nebo éter je prázdnota, ale je v něm všechno, veškerý svět světů, celá matrice, program světů a veškerý stavební materiál všech paralelních světů. Neexistuje žádný svět fyzický a jemný. Všechny světy jak fyzické, tak jemné jsou zároveň. Podíváte-li se z vašeho světa na váš vlastní svět, bude fyzický. Podíváte-li se z vašeho světa na jakýkoli paralelní, bude pro vás jemný, ale také váš svět pro obyvatele tohoto paralelního světa bude jemný. Navíc pro obyvatele paralelního světa bude jejich svět, ve kterém žijí, fyzický.

Když člověk zemře, ztratí skafandr-tělo, pomocí kterého vnímal váš svět jako fyzický, a zůstává v jiném těle, které je u vás považováno za jemné. Zároveň začne pociťovat ten paralelní svět, kam se dostal, jako fyzický, a ten váš zmizí z jeho zorného pole a stane se pro něj jemným. To je ta bariéra, která odděluje mrtvé od inkarnovaných. Ale může být překonán vyrovnáním vibrací éteru mezi světy - potom se vytvoří spojení. Tomu se říká vstoupit do rezonance s tím světem. Vyrovnáním svých vibrací s požadovaným světem, vstoupením s ním do rezonance, vzestupují svatí a jogíni spolu s tělem v různých civilizacích.

K tomu je zapotřebí mít mocnější potenciál energie, ale hlavní je, aby nebyla v chaosu.

Tato energie, energie éteru, je přítomna v každé bytosti. Není nikdo, kdo by ji neměl a neměl ji ve stejném objemu. Každý ji má tolik jako nejjasnější světec nebo učitel, vždyť svět světů je hologram. Jde jen o to, že u světce je energie éteru očištěna, což znamená, že proudí jedním směrem, zatímco u obyčejného člověka, zvířete, rostliny nebo kamene je v chaosu. A tento chaos je způsoben nevědomostí, která dává vzniknout iluzím, jež opět plodí nevědomost. Iluze reality světa, nebo spíše jeho fyzičnosti, je hlavní iluzí, ale ještě důležitější je iluze sebe sama osobnosti. Tato iluze zcela destruuje tok éteru a vede ho do chaosu, iluzorního řízeného chaosu. Ukazuje se, že fyzický život, který žijete, jak ho chápete, je něco jako sen se sněními.

Proniknete-li však hlouběji do podstaty věcí, ukáže se, že život odtělesněné bytosti ve světě, který odpovídá jejím vibracím a je jí viděn jako fyzický, je také jako sen. Celý proud životů je sérií snů, které následují jeden za druhým a přelévají se jeden do druhého.

A první věc, kterou každé vědomí potřebuje, je naučit se uvědomovat si tuto supersněň. Jen tak se nelze ztratit v nekonečnosti světů, které jsou ve své podstatě pouhými iluzemi vědomí. Všechny světy jsou simultánní, vždyť čas je také iluzí vědomí. Když si vědomí uvědomí tuto iluzi, bude možné vidět jak minulost, tak budoucnost ve všech jejích variantách. Pomocí zákonů éteru, který ve svých pulzacích generuje světy – iluze, lze vytvářet přístroje, jež pomáhají komunikovat mezi světy, nebo teleportaci – což je vstoupení do rezonance s určitým bodem éteru nebo vesmíru, jako konkrétního projevu éteru.

Éter je všechno. Pulsuje a plyne, rozděluje se do myriád vědomí a realizuje se v každém z nich, vytváří ze sebe různé matérie různých prostorů a světů, stejně jako se vytvářejí sny. Takto žije a vyvíjí se Bůh, skutečný Bůh je nekonečný oceán éteru, který se donekonečna rozvíjí. A čím více si začneš uvědomovat, nejen chápat, ale uvědomovat si všechny tyto procesy, tím více dochází k takzvanému osvícení, a tím rovnoměrnější proudění éteru ve vašem proudu, kterým je osobnost. Osobnost je prostě proud éteru, přecházející ze světů do světů podobný snům, vytvořených jediným proudem - a jsoucí jeho součástí, ale ne vyčleněnou.

Je to univerzální zákon, který se stejně jako větve stromu dělí na jednotlivé zákony, které se projevují v různých světech jako přírodní zákony, zákony kosmu nebo fyzikální zákony. Uvažujeme-li o fyzikálních zákonech, aniž bychom je odřízli od jediného světového stromu éterického proudu, pak se můžeme naučit ovládat tyto zákony buď tím, že s nimi vstoupíme do rezonance se svým vědomím, a tedy se svým tělem, jak to dělají světlé duchovní civilizace, nebo tím, že vytvoříme přístroje schopné ustanovit tuto rezonanci éterických vln a následovat technogenní cestu. Technogenní cesta neznamená temná. ‚Temnota‘ ve smyslu zla a ničení stvoření se objevuje, je-li cílem cesty toto zlo a destrukce spíše než stvoření. Zlo je destrukce tvůrčích procesů, která přerušuje vývoj. Zničení dokončených cyklů není zlem, jelikož přispívá k vytvoření nového cyklu tvoření. Destrukce tvůrčích procesů je jakýmsi omylem, struskou rozvíjejícího se supervědomí, projeveného éterem, a to je zdrojem temných světů.

Takže všechny projevy světů jsou ve skutečnosti vlnami éteru o různých frekvencích vibrací. Vědomí osobnosti z nich může extrahovat hrubou materii, světlo, zvuk, magnetismus a tak dále, vstupujíc do rezonance. Pomocí rezonance je možné extrahovat z éteru energii, která je získávána vědomím jako elektrická, i jiné energie. Pomocí rezonance je možné se v mžiku ocitnout na jiném místě a v jiném čase, obcházejíc čas a prostor, což se nazývá teleportace.

Vlastnostmi éteru lze vysvětlit jak levitaci nebo antigravitaci, tak telekinezi, telepatii a mnoho dalších věcí, které lze nazvat zázraky. Zázraky ve skutečnosti

vůbec neexistují. Zázrak je prostě výsledkem lidskému vědomí dosud neznámých zákonů éteru, a často elementárních zákonů.

Veškerá hmota, jak fyzická, tak jemná, jsou prostě různé stavy éteru, jako led a voda, jako odstíny duhy pro světlo, jako noty pro zvuk. Světlo a zvuk, jako projevy éteru, se mohou stát nástroji pro ovládnutí éteru, nemluvě o základním a všudypřítomném elektromagnetickém projevu éteru. Například, spojíme-li zvukové frekvence hudebního nástroje a objektu nebo předmětu, bude tento objekt zničen. Je však potřeba vědět, že každý objekt má svou vlastní zvukovou frekvenci, stejně jako světelnou a elektromagnetickou frekvenci a tak dále. Podle tohoto principu byly postaveny trouby z Jericha, které zničily zdi biblického Jericha. Zvolíte-li zvukovou frekvenci s určitým rozdílem od frekvence objektu, můžete jej odhmotnit. Takže pomocí zvuku můžete zvedat mnohatunové bloky. Zvuk může léčit tím, že naladí biologický organismus na frekvence života a stvoření, nebo může zabíjet. Toto vše však lze provádět, a to nejen zvukem. Světlo a magnetismus fungují stejným způsobem. Magnetismus obzvláště jasně projevuje vlastnosti éteru. Použitím elektromagnetických polí a jejich rezonancí, jak jsem právě řekl, je možné dosáhnout teleportačních efektů.

Ale to není všechno. Určitým způsobem uspořádaná elektromagnetická pole mohou dematerializovat fyzické předměty a mohou je materializovat z ničeho, pouze podle jednoho ‚vzorce‘, který lze jednoduše vizualizovat. V té době jsem téměř sestavil na Zemi přístroj na materializaci ztracených končetin a orgánů těla podle zůstávající éterické stopy. To by bylo v té době války mnohem užitečnější než výroba nových typů zbraní, ale tyto nápady kupodivu nenašly investory...

Zvuk, světlo, magnetismus - to všechno jsou projevy jednoho Elementu, Elementu Éteru, jediného ve všem. Všechno ostatní jsou pouze jeho projevy.

Svého času jsem chtěl lidem tyto znalosti předat. A už jsem si představoval zářící Zemi, nezatíženou těžbou nerostných surovin, čistou neznetvořenou přírodou.

Ale ztratil materiální prostředky pro své další experimenty, čelil jsem lidskému šílénství. Slíbili mi zainvestovat pouze do vojenských projektů. Ani elektřina materializovaná z éteru nejenže nenacházela investory, ale naopak je přiváděla do zmatku, jelikož představovala hrozbu bankrotu ropných magnátů. Na všechny vynálezy se pak začalo nahlížet jen z jedné strany - na jejich užitečnost ve válce, při ničení a vraždění. Zdálo se, že se lidé touží pozabíjet navzájem. Bylo to divoké ze strany zástupce planety u Polární hvězdy, který právě dorazil na Zemi, stejně jako jakéhokoli jiného zástupce světlyh civilizací. Samozřejmě jsem pochopil, že to byl výsledek zpracování lidského vědomí Anunnaki. Lidé jimi vyvolení chtěli války kvůli zisku, nechápající pravý účel své existence v proudu světů a nacházející se v zajetí iluzí.

Snažil jsem se dokončit nějakou práci. Abych ji dodělal, musel jsem jim nabídnout ideu ‚Paprsku smrti‘. Ale nehodlal jsem jim dát skutečnou superzbraň. Bylo to jen oddálení času. Nakonec jsem stále více chápal, že moje skutečná práce, vynálezy na Zemi budou prostě buď zničeny, nebo budou použity ke zlu a destrukci a povedou k

utrpení lidí. To, co mělo přinášet dobro, automaticky by připravilo temnou elitu vyvolených boháčů o příjmy a pohádkové zisky. To znamená, že by tyto znalosti zničili nebo je spolehlivě ukryli.

Pak začala další válka. Všechny vynálezy byly zničeny. Za dveřmi se vyvíjela smrtonosná zbraň štěpeného atomu s chaotickým uvolňováním energie. A všechno chaotické ničí.

Tenkrát jsem začal s přípravami na odchod. Většinu dokumentů a výkresů jsem sám zničil, a pomocí transu jsem opustil tělo. Vždyť tajné služby už mi byly v patách. Chtěli mě zatknout a vymlátit ze mě nové a nové přístroje na ničení lidí, zemí, přírody... ale nedostaly toho moc. Jen ty papíry, které byly v tu chvíli daleko ode mě. Ačkoli i to, co dostali, dokázali ‚doladit‘ na prototypy klimatických zbraní, a to už ve vaší době. Tehdy je na čas zastavili hrůzy ‚Filadelfského experimentu‘. Téměř neřízená teleportace vedla ke smrti a šílenství mnoha lidí.

A mnoho projektů bylo jednoduše uloženo do trezorů a zazděno jako hrozba jejich zkázy, aby mohli pokračovat v barbarském ničení a znečišťování přírody spalováním ropy, plynu a uhlí.

Pravda, něco vytáhli před několika lety pozemského času, ale opět k použití pro zlo a byl postaven hadronový urychlovač ve Švýcarsku. Všechny experimenty s urychlováním částic jsou pouze zástěrkou teorií pozorování původu vesmíru a velkého třesku. To hlavní, čeho chtějí dosáhnout ‚vybraní správci‘, což jsou také zákazníci tohoto projektu, je najít způsob, jak otevřít portál do nižšího světa nebo do světa samotného Lucifera, kterého uctívají, jelikož cítí, že temná éra na Zemi se chýlí ke konci a probíhá poslední bitva. Ale Lucifer je potřebuje pouze na Zemi, ve vašem fyzickém světě, aby skrze ně absorboval energii vašeho světa, a nic víc. Zjevně tam na ně nečeká... Jediným přínosem pro něj z urychlovače je uchvátit poslední doušek Země, vymykající se z jeho moci.

V tom roce 1943 zůstat na Zemi bylo nesmyslné a nebezpečné, aby hledači zla nepoužili mé znalosti ke zlu.

Chtěl jsem, aby mé tělo bylo po smrti zpopelněno v buddhistickém obřadu, ale i zde zvláště vyvolené z tajných služeb napadlo nejprve vykuchat mé tělo a začít studovat můj mozek. Šílenci nevěděli, že mozek není nic, nerodí ideje, jen prostě řídí tělo a je spojnicí mezi netělesným vědomím a jeho skafandrem-tělem.

Tenkrát, již bez těla, jsem požádal své přátele z nejbližší stanice naší civilizace, aby mé tělo vzali teleportací z boxu, do které bylo posláno. To se podařilo. A speciálním službám nezbylo nic jiného, než vytvořit figurínu a co nejrychleji ji spálit, aby se nedělal povyk se zmizením těla.

A tělo se mi ještě hodilo. Na stanici ho oživilí stejným způsobem, jaký jsem si pamatoval ještě na Zemi, a dokonce vytvořil experimentální aparát na oživení mrtvých tkání. Takže slouží dodnes, jak můžeš vidět, a stalo se mnohem mladším, prochází elektromagnetickou regresí. Dojde-li u osobnosti k posunu v časové

vazbě, může se změnit věk. Posune-li se u kohokoli časová vazba o dvacet let zpět, odpovídajícím způsobem se změní věková rezerva těla.

Myslím, že na Zemi budou tyto technologie také brzy dostupné, stejně jako mnohé z toho, o čem jsem snil v době strávené na Zemi. Nejprve je však třeba zbavit Zemi okupantů a jejich služebníků. A hodně toho naše civilizace v tomto směru nyní dělá, i když to není vidět na vlastní oči. Velmi velkou roli v tomto boji hraje prostě i samotné lidstvo podle zákonů vývoje a evoluce kosmu. Kosmická komunita je pořád ve střehu. A nedovolí zničení planety a její úplné zamoření. Již nejednou museli piloti ze základen na lodích, na Zemi zvaných UFO, hasit radioaktivní požáry technologických katastrof a uměle probuzených přírodních živlů.

Poznání musí přijít k lidem na Zemi, ale nesmí padnout do rukou těch, kdo rozsévají zlo a válku.“

Zakončiv své vyprávění, Tesla se naklonil nad malý stůl a vzal do rukou skleněnou kouli. Najednou se z ní sypaly blesky a znovu se objevil podivný prsten ze spletených kroutcích se blesků a v jeho centru - pozemská krajina: zelené lesy, zákrut řeky plné vody a milé laskavé Slunce proniklo svým světlem jemně růžové oblaky...

Zapsala Valeria Kolcova 04.09.2015